

No.1566. Electriche zaklamp.
 met vergrootingslens (lichtwerper). De uitvoering is zilver en houdbaar. De huls is uit metaal en is uiterst mooi door de schildpad imitatie-versiering. Groot 90x65x5 m.M. met droge batterij 4 1/2 volt
 Prijs 72 ct.

DE DOOFPOT

Toen mijn moeder, elf jaar oud, van de lagere school kwam moest zij, zoals toen gebruikelijk was, als dienstmeisje gaan werken. Het was toen omstreeks 1912.

En zo kwam zij als hulpje in de huishouding bij de familie Gijselaar, die woonde op de hoek van de Oostersteeg en de Nieuwstraat.

De heer Gijselaar was directeur van de Zoutziederij 'De Hoop' aan het Vooreiland.

Op zekere dag moest de heer Gijselaar voor zaken naar Amsterdam. En toen hij in de namiddag thuis kwam, had hij een 'nieuwigheidje' uit Amsterdam meegenomen. Het was een zaklantaarn. Nu, dat was een wonder!

Je drukt het knopje omhoog en je hebt licht! Het was een wonder! Druk je het terug, dan is het licht weer uit.

Geen loevend lampje meer als je naar het achterhuis of in de tuin moest zijn: druk op het knopje en je hebt licht.

Uitvoerig werd het gedemonstreerd; licht aan, licht uit .... Om zes uur 's avonds verliet mijn moeder de familie en ging naar huis.

Toen ze de volgende morgen terugkwam kreeg ze meteen van mevrouw het angstige verhaal.

's Avonds hadden ze nog lang gedemonstreerd met de zaklantaarn, totdat ze deze plotseling niet meer uitkregen. Wat ze ook probeerden, de zaklantaarn bleef branden. Maar als ze door die brandende zaklantaarn nu eens brand kregen? Ze moesten er niet aan denken.

Totdat ze een lumineus idee kregen.

"We hebben dat ding in de doofpot gedaan en vanmorgen gingen we kijken, en ze was uit!"

J.C. van Leverink